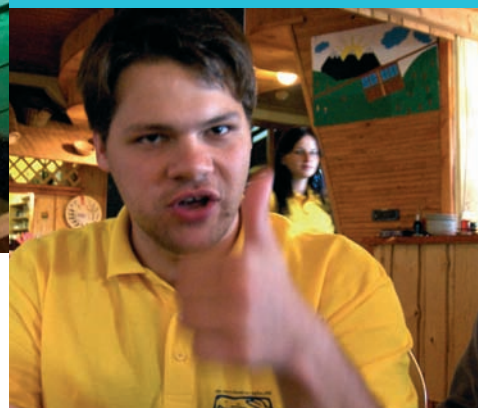

Uvodnik

Roger Moor ni James Bond

Tim Kern

V diskoteki so se prižgale zelene luči, postavile so se klopi za gledalce, prinesli so se vroči stoli, pripravilo se je platno, tehnična ekipa je poskrbela za programsko opremo. Začel se je kviz »Lepo je biti mladi raziskovalec«.

Najprej sta nas pozdravila nadebudni voditelj JonaZ ter njegov pomočnik Miha, nato pa se je začelo zares. Po začetnem izbiranju tekmovalcev z zapletenim algoritmom »Srečni prsti« se je kot prvi na vroči stol usedel Jure Vogrinec. Prišel je dokaj daleč, popolnoma se mu je zapletlo šele pri zadnjem vprašanju za 100.000 i€ (imaginarnih evrov). Po krajši presoji se je odločil za taktičen umik ter šel sedet nazaj na klop s 50.000 i€ v žepu.

Kot druga si je priložnost na vročem stolu priborila Alenka Mrakovčič ter to priložnost tudi dobro izkoristila. Po majhni težavi z bivšo KGB (Ko Glumi Budalo) so ji zadeve stekle in dokaj lahko je prišla do konca kviza in s tem postala prva zmagovalka večera. Bravo!

Tretjemu so se nasmehnilo srečni prstki Primožu Arku, ki pa ni prilezel prav daleč.

Kot zadnja, četrta tekmovalka pa se je v znanju preizkusila Magda Hrdinova. Kviz ji je šel po težavnem prvem vprašanju (kjer se je skoraj

ponovila lanskoletna tragična zgodba) kar dobro. Nekatera vprašanja so bila zanjo neprimerena, pri nekaterih so bile težave s prevajanjem, toda na koncu se je vse dobro izšlo saj je Magda pravilno odgovorila na vseh 10 vprašanj (veliko znanja in ščepec sreče pri nekaterih težavnejših vprašanjih) ter s tem postala druga zmagovalka letošnjega kviza.

Z njeno zmago se je kviz zaključil in taboriščniki smo odšli z dvorane še preden je kancler Emil lahko zmagovalcem prinesel nagrade. Tehnično je bila zadeva dobro izpeljana, motile so le kar pogoste tipkarske napake, ki so tu in tam tudi spremenila verodostojnost pravih odgovorov (sicer je to le potankost, ampak tehnično gledano Roger Moor nikoli ni igral Jamesa Bonda, Moor se napiše z -e, se pravi Moore). Malo čudne so bile tudi razlike v težavnosti vprašanj na »isti težavnostni stopnji«, saj so bila nekatera skoraj otročje lahka druga pa zelo zahtevna. JonaZ in Mihec sta na trenutke sicer delovala rahlo zmedeno, še vedno pa sta svoje delo opravila dobro, večkrat sta poskrbela tudi za smeh med publiko. Relativno zabavni so bili tudi komentarji žirije, ki so zadevo še dodatno poživili.

Na koncu lahko sklenemo da je bil kviz prijetna večerna razvedritev.

Vreme Bo krásno, ker je jutri krst! Ponoči in sprva tudi jutri bo pretežno jasno, jutri čez dan bo nekaj več oblačnosti. Popoldne bodo predvsem v severni polovici Slovenije nastale krajevne nevihte. Zvečer bo zapihal severovzhodni veter. Najnižje jutranje temperature bodo od 10 do 16, najvišje dnevne od 24 do 30 stopinj C.

Domen Kolšek

3 vrste krav, 2 zaprti koči in 1 déjà vu

Živa Petkovšek

Ko Njim ne zadostuje, da se enkrat odpraviš na orientacijski pohod ...

»Spakiri se, na fotkanje po Golteh greš!« Ja, valda, sem si mislila! Kot da nismo šli gori doli naokoli že prejšnji dan ... Po nekaj sekundah gledanja iz oči v oči sem ugotovila, da Domen misli resno, saj se je mentorska visokost odločila, da »cajtnjg« potrebuje potopis. In ne, ni zadostovalo, da sem na vseh pomembnejših točkah že bila in, da je na računalniku najverjetneje že »miljavžnt« fotk z lokacij, ki bi jih naj popisala. Nisem imela izbire (spljoh) in tako sem se odpravila na svoje »kratko« popotovanje po Golteh. Že najmanj tretjič na enako turo. Sama s seboj in fotoaparatom v roki.

Čprav me je Domen poslal najprej do akumulacijskega jezera, imenovanega Trije ploti, nato do koč na Starih Stanih in na koncu do Alpskega vrta, sem se zaradi svoje trme, ki mi pogosto ne da miru, na pot odpravila ravno v nasprotnem vrstnem redu. Iz principa, ja. Pot me je od hotela vodila do že omenjenega Alpskega vrta – polnega alpskega cvetja, ene-

ga izmed najvišje ležečih parkov, ki so precej enostavno dostopni za vsakogar. Tu je mogoče opaziti številne vrste z majhnimi tablicami označenih rastlin in živali. Sama se na svojem popotovanju nisem posebej poglobljala v biodiverzitetu alpskega vrta. Raje sem odšla naprej proti drugi »ful oh in sploh« zanimivi točki, imenovani ZAPRTA koč na Starih Stanih.

Na poti do koč sem doživela polovični déjà vu, saj sem zagledala klopcu, na kateri sta lani sedela Jure in Miha, letos pa je bila prazna. Po približno pol ure hoje, enem »zalutu« in nekaj posnetih fotografijah, sem kočo tudi našla. Tu sem naletela na prebivalce raziskovanega območja.

Imenujejo se krave. Slednjih na Golteh najdemo več različnih vrst: črne, rjave ter lisaste. Njihov uradni jezik je mukavščina. Po uvo-

dnem pozdravu sem z njimi spregovorila nekaj besed, nato pa sem se podala novi destinaciji naproti. To je bila koč *trije ploti*, ki je bila, ne boste verjeli, prav tako kot prejšnja ZAPRTA. Da sem prišla do te opevane točke, sem se najprej morala podati po, ne hribčku, ampak »ornjg« hribu navzgor.

Na vrh hriba sem prispela kar utrujena, zato sem se odločila za krajši postanek, namenjen fotografiranju neokrnjene narave in čudovitega razgleda. Ker je bilo še toplo, sem se še nekaj časa nastavljala sončevim žarkom, nato pa sem se napotila do akumulacijskega jezera, ki ga pozimi izkoriščajo za izdelovanje umetnega snega.

Po nekaj posnetkih sem se odpravila proti hotelu, kamor sem prispela po približno uri in pol svojega popotovanja. Glede na začetno »nenavdušenje« sem prispela nazaj precej dobre volje. Kljub vsemu sem doživela precej pozitivno izkušnjo, saj sem se med svojim sprehodom (ugotovila sem, da se precej pogosto sprehajam po Golteh :D) posvetila predvsem raziskovanju svojih misli, kar sicer počnem zelo redko. A vendarle, saj smo na raziskovalnem taboru, mar ne?

Prihaja poguba taboriščnikov!

Krst z Velikim Žbičeljem

Jutri ob 15h (V primeru slabega vremena se agonija podaljša)